

Изъ сѣмъ жьлта и зелена,
Иванъ юнакъ на чердаци
На чердаци на дюшеци,
Люта змѣя у горница
У горница у пещера.

5

Каранфилко мала моме!
Нечто искамъ да та питамъ.
Дла право да ми кажшь.
Да ми кажешь да не лжжшь.
Ты глѣдала сжнь за мене?
Като азе каза тебѣ;
Снощи вечеръ та сжнувахъ,
Че станахъме два гжлжва,
Два гжлжва два гривка,
Па станахъме отлетехъме,
Утидохъме въ лозѣ-та,
Двама мирни нештоахъме
Сзборѣхъме сѣ сломнхъме сѣ
Потрошихъме лозникы-тѣ.
Гдѣ ни сжзрѣ паджрче-то,
Той ни тихо отговара:
И шѣ, и шѣ, два гжлжва,
Два гжлжва два гривка,
Потрошихъте лозникы-тѣ.
Мы станахъме та хвржкнахъме